

Doordeweeks

Ik loop weer eens hopeloos achter

Of ik wel genoeg had aan slechts zo'n handjevol pixels, vroeg de man die naast mij stond op een verjaardagsfeestje. Hij was geloof ik de man van de zus van de schoonzus van de jarige, of daar een buurman van, daar wil ik af zijn. Dat kon toch nooit voldoende zijn, vond hij. Hij liet zijn afkeurende blik rusten op mijn digitale fotocamera. Nee zeg, onbegrijpelijk. Hij snapte werkelijk niets van mij.

Ik leerde dat het beschikbare aantal megapixels inmiddels ruimschoots verzoveelvoudigd was, sinds ik destijds mijn huidige toestel had aangeschaft. Ik liep schromelijk achter. Hoe kon ik mij met zo'n hopeloos achterhaald apparaat nog vertonen in het openbaar? Ik moest mij schamen.

Omdat ik op feestjes bij een ander thuis nooit al te intensief in de discussie wil duiken (voor je het weet heb je de hele huiskamer tegen), vroeg ik schijnheilig of hij misschien wat nuttige tips voor mij had – opdat ik mijn leven kon beteren.

Nou, die had ie wel. Digitale spiegelreflex! Lenzen! En ik moest toch echt minstens denken vanaf 8 megapixels, maar met 10 zat ik voorlopig altijd goed. Hij wist wel een mannetje...

'Ik zou gewoon eens bij Foto Boom gaan kijken' hoorde ik achter me – mijn zwager schoot mij te hulp. 'Ken je die? In de Grotestraat hier in Almelo.' Tuurlijk ken ik fotovideoboom.nl, daar heb ik in '84 mijn allereerste (analoge) spiegelreflex nog gekocht.

'Daar kunnen ze je het beste adviseren, die bestaan immers al ruim honderd jaar' vervolgde mijn zwager. De man naast mij droop af. 'Je kunt zelfs, tegen dezelfde prijzen als in de winkel, on line bestellen op www.fotovideoboom.nl en laten thuisbezorgen of afhalen in de winkel.'

De volgende dag besloot ik erheen te gaan. Ik wandelde binnen in een ware overdaad aan fotoapparatuur. Hoe kon ik hier ooit een keuze uit maken? De jongeman achter de toonbank vroeg mij waarvoor ik de camera wilde gaan gebruiken, polste mijn fotografie-ervaring en vroeg wat mijn persoonlijke wensen waren. Ik ging hier slagen.

Een handige fototas, daar had ik ook wel zin in. Achter mij bevond zich een wand met wel twintig vierkante meters vol allerhande hoesjes en tassen. De verkoper keek mij aan en las de paniek in mijn ogen. 'Je kunt mij ook te veel aanbieden' stamelde ik. Hij glimlachte. Vervolgens begon hij te vragen naar mijn wensen, bij welke gelegenheden ik de tas wilde gebruiken, wat...